

CHRISTI
451.LEONIS PAP.
12.VALENTIN. 27. IMP.
MARCIANI 2.

Apololica sedis legatis, vetitaque Actis interseri. Eiusmodi enim esse videbatur, ut eti Catholica, nec errorem contineat, minime tamen satis sufficiens esset ad coarguendas dammandasque heres Eutychetis. Porro eiusmodi construendae decipulae, qua simpliciores decipi possent, architectus compertus est Anatolius Constantinopolitanus Episcopus, adhuc Diocorii sui, cujus fuerat Apocrisiarius, non oblitus; quippe qui & hac sexta Sessione coram adeo numero Patrum conventu,orum praesentiam minime veritus, adeo temere eam effutire sententiam non sit veritus, nimurum Diocorum non propter fidem damnatum esse, sed ob excommunicationem in Romanum Pontificem temere promulgatum. Quamobrem iure sancte Apostolice sedis legati contestati in Synodo sunt, quod nisi ab omnibus rursus consentiret recitatæ superius S. Leonis Pape epistole, fore ut relictis omnibus, inde ipsi recederent, atque Synodus oecumenicum in Occidente celebrarent: id etiam & Judices cognitores pariter confirmarunt. Quod autem re vera Diocorus esset hereticus Eutychianus, & adverantem illi doctrinam fidei sanctus Leo Pontifex conscripsit; Judices prudenter quidem ita sunt interlocuti: *Diocorus dicebat: Quod ex duabus naturis est, suscipio: Sanctissimus autem Archiepiscopus Leo duas dicit esse naturas in Christo unitas inconfusa, inconvertibiliter, & indivisibiliter in unigenito Filio Salvatore nostro. Quem*

Ann. Eccl. Tom. VIII.

sequimini, sanctissimum Leonem, aut Dio-
sorum? Quidnam Patres hoc dilemmate
coactati diueri essent? num perfidiam
probare Diocorii, quem dannassent? mi-
nime gentium: sed omnes una voce ita
clamare, etiam adversarii conclamare:
Ut Leo, sic credimus. Sic igitur ex re-
sponsione ipsorum Judices jusserunt addi-
quæ ad destructionem Eutychianæ here-
sis a sancto Leone in sua epistola posita
erant.

Conscripta itaque est fidei definitio, CV.
atque Actis inserta, cuius est exordium: Leonis Pa-
Dominus noster & Salvator Jesus Christus, pa fides
&c. In Latina autem Suriana edi-
cione illud habet erroris, ut quæ sunt
eiusdem fidei definitionis, ponantur sub
titulo duarum definitionum, ab illis sci-
llet verbis: Sufficeret quidem ad plenam
cognitionem. Et quæ sequuntur usque ad
finem, quæ in Gracis exemplaribus sub
una tantum habentur definitione compre-
henfa, quibus & Acta ipsa consentiunt.
In qua quidem definitione professionibus
trium oecumenicorum Conciliorum, Ni-
cæni, Constantinopolitanæ, & Ephesini,
conjuncta leguntur quæ ad damnationem
Eutychianæ heresis atque Nestorianæ a
sancto Leone Papa sunt dicta in epistola
ad Flavianum. Sic igitur scripta atque
lecta ipsa ex sententia legatorum & re-
liquorum Episcoporum & Judicium co-
gnitorum, eadem fidei definitio ab omni-
bus laudata, & ad perpetuam Catholi-
ce veritatis memoriam fuit publicis A-
ctis intexta.

N 2 Quod

eo erat, quod virus heresios Eutychianæ non
refractari alii verbis, quam ipsis: *Confitemur*
Christum ex duabus esse naturis post adorationem. Prior fidei
Quæ quidem & si sincera intellecta, secundum
sensum naturalem quo ab Episcopis adhibita
fuerant, pro ut etiam alii verbis temperata
atque illustrata, profligacionem continerent ha-
refeos: attamen non omnino pugnabant cum
locationibus & triuis hereticorum. *Diocorus* en-
im, ut obseruant Judices, sponte fatebatur
Christum esse ex duabus naturis, sed negabat
duas in ea naturas. Quamobrem ea erat po-
futatio Legatorum, ut quadam adderentur ex
Epistolis Leonis, a quo heresis exerts & per-
emptoriis verbis confixa erat. Suggestis ampli-
simus Senatus, ut ad eius mentem usurparetur in
definitione locutio hec, *esse in Christo duas na-*
turas unitas inconfusa, inconvertibiliter, indi-
visibiliter. Qua de re deliberante postea depu-
tati Episcopi in privato Conventu pro alia De-
finitione addenda celebrato in Oratorio sancte
Euphemiae Martyris cœfuerunt, eam novæ for-
mularum inferendarum. Cui demum alescent universa
Synodus, cum publice recitata est formula il-
la in generali sessione.

Inde anfan quæsiere Eutychiani vellicandi Sa-
cram Synodus, quorum erat obiectio apud Leon-
ium lib. de Sect. Act. VI. Alterum dubium est,
cur Synodus Definitionem illam repudiavit, qua
continebatur verbum istud ex duabus Naturis,
cum tamen sanctus ille vir Cyrilus surjuvi deo-
rum.

PAGIUS sem, de formulis fidei subscribendis, cap. 2. num.
XIV. & seqq. formulam illam, de qua con-
tentio orta est, integrum suisse & sufficientem:
qua tandem ratione evincunt decipulam suisse,
quasi ab Anatolio furtive appositis? Si Nota-
riis Concilii placuisse tam eam Gestis inferere,
melius dignosceretur, an in ea aliqua frau-
deret, occultata heres, vel mollior in hereti-
cos censerter deberet. Certe sinceram & ortho-
doxam suisse, ac confecisse heresim Eutychia-
nam reclamavit major pars Episcoporum, qui
a Spiritu Sancto dictatae, & apertam dixerunt.
Reverendissimi Episcopi clamaverunt, &c. Heri
Definitioni omnibus placuit, &c. *Spiritus Sanctus*
Definitionem diffavit. Definitionis orthodoxa est. De-
finitio modo subserbitur. Qui non subserbit, ha-
reticus est, &c. Definitioni nihil debet, &c. De-
finitio habet omnia. Proximo itaque elapsio die,
si creditur reclamantibus fere universis Episco-
pis toti Synodo placuerit. Sed quod omni ex-
ceptione maior videbitur, in eam ipsam formulam
conserferat Eusebius Dorylaus, qui unus eorum
fuit, qui majori contentione clamabant,
formulam mutandam non esse, standum esse
Definitioni: *Eusebius Reverendissimus Episcopus*
Dorylaus dixit, alia Definitione non est, cuius sen-
tentia satis est ad omnem sinistram suspicionem
removendam.

XXXIV. Nihilominus adversus Definitionem illam ju-
re expostulatum fuit: quantum enim ex Judi-
cium interlocutionibus conicere licet, debilis in

XXXXV.